

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců [redacted] a Mgr. Martina Lachmanna v právní věci

žalobce: [redacted], soudní exekutor,
Exekutorský úřad pro Prahu 9
sídlem [redacted],
zastoupeného [redacted], advokátem,
sídlem [redacted],

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlem [redacted]

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2014, č. j. MSP-524/2013-OSD-ENA/12

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2014, č. j. MSP-524/2013-OSD-ENA/12 **s e z r u š u j e** a věc se žalovanému **v r a c í** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** žalobci nahradit náklady řízení ve výši 14.342 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. [redacted], advokáta ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

1. Žalovaný dne 13. 3. 2014, pod č. j. MSP-524/2013-OSD-ENA/12 vytkl žalobci nedostatky v exekuční činnosti podle ustanovení § 7a zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „*exekuční řád*“).

II. Dosavadní průběh řízení

2. V uvedené výtce žalobce spatřoval nezákonný zásah žalovaného, proti kterému se bránil žalobou. Podle názoru žalobce je výtku podle ustanovení § 7a exekučního řádu sankčním opatřením vůči exekutorovi předvídaným zákonem a postihujícím zjištěné nedostatky. Je tedy v zásadě trestem uloženým soudnímu exekutorovi za porušení jeho povinností dohledovým orgánem v rámci jeho zákonných pravomocí. Tento sankční charakter výtky podle žalobce potvrzuje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 14 Kse 5/2012. Úkon žalovaného ve formě udělené výtky je tak podle žalobce trestajícím „*quasi rozhodnutím*“. Žalovaný nadto každou výtku rozesílá též dalším dohledovým orgánům podle exekučního řádu, tedy Exekutorské komoře, exekučnímu soudu v dané věci a okresnímu soudu, pod nějž exekutor místně spadá. Úkon žalovaného tak ve velkém rozsahu dehonestuje osobu žalobce. Žalovaný se navíc prostřednictvím svých představitelů podle žalobce nechává slyšet, že má v úmyslu stíhat případy opakovaného udělení výtek coby kárný delikt, opakované udělení výtek má v důsledku vést až k odvolání dotyčného exekutora z úřadu. Kromě toho ministr spravedlnosti vystupuje jako kárný žalobce v kárných řízeních vůči exekutorovi a v těchto řízeních pravidelně argumentuje rovněž udělenými výtkami (demonstruje tak „*recidivu*“ exekutora) a kárný senát Nejvyššího správního soudu udělenou výtku bere v úvahu při rozhodování o udělení konkrétní sankce. Zásah žalovaného ve formě uložení výtky podle § 7a exekučního řádu je tak způsobilý podle žalobce poškodit jeho práva.

3. Pokud jde o věc samotnou, žalobci bylo vytčeno, že v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 098 Ex 2018/06 neučinil všechny kroky k tomu, aby měl najisto postavenou majetkovou situaci povinné [REDAKCE], když nezjistil dotazem u obchodní společnosti HYPO STAR a. s., zda byla povinná [REDAKCE] odměňována za práci prokuristky, kterou vykonávala od 28. 4. 2011 do 25. 9. 2013. Tímto jednáním měl žalobce porušit ustanovení § 46 odst. 1 exekučního řádu v tom smyslu, aby pohledávka oprávněná byla uspokojena co nejefektivněji, v co možná nejkratší době a v co možná největším rozsahu a čl. 5 Pravidel profesionální etiky a soutěže soudních exekutorů (dále Pravidla). Dále bylo žalobci vytčeno, že v protokolu o úkonu na č. l. 25 ze dne 3. 12. 2012 nejsou označeni oprávněná a povinná, čas úkonu, jména a příjmení přítomných osob a jména přítomných účastníků, protokol není podepsán zaměstnancem soudního exekutora a přítomnými účastníky. V tomto jednání byl shledán rozpor s ustanovením § 2 odst. 2 písm. b), c) a e) a odst. 3 vyhlášky č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu další a exekuční činnosti, ve znění pozdějších předpisů, který předepisuje náležitosti protokolu o úkonu.

4. Žalobce k tomu namítl, že podle ustanovení § 47 exekučního řádu je výhradně věcí exekutora, jakým způsobem provede exekuci. Toto základní pravidlo má zpřesnění v ustanovení § 58 exekučního řádu, který uvádí primární a sekundární způsoby provedení exekuce podle závažnosti újmy povinnému, je tedy základní zásadou právní úpravy exekuce, že způsob exekuce určuje exekutor. Stejně tak rozsah součinnosti je dán úvahou exekutora v dané věci, neexistuje žádný zákonný či doporučený rozsah povinných součinností. Exekuční řád v ustanovení § 33 připouští desítky různých typů subjektů, které jsou povinny poskytnout součinnost. Individuálních subjektů tak jsou tisíce nebo desítky tisíc. Kromě toho existují na internetu stovky volných zdrojů, z kterých lze zjistit informace o povinném a jeho majetku, je naprosto nemyslitelné uvedený počet subjektů obesílat se žádostí o součinnost. Exekutor, který jinak provádí exekuci v souladu se zákonem, proto nemůže být trestán za to, že neprovede veškeré teoreticky myslitelné úkony ke zjištění majetku povinného. Žalovaný pak uložením výtky potrestal žalobce podle jeho názoru za skutečnost, že povinný může mít majetek, který ve skutečnosti nemá. Pokud by totiž výtka skutečně směřovala k tomu, že žalobce nezjistil příjem povinné za výkon funkce prokuristky, měl žalovaný vzít v potaz, že takový příjem, pokud by byl dostatečný na srážku ze mzdy (resp. z jiného příjmu) by podléhal poplatkové povinnosti zaměstnavatele resp. plátce odměny vůči zdravotní pojišťovně. Odvody zdravotním pojišťovnám z příjmů povinného však jsou předmětem součinnostního dotazu exekutora běžně a bylo tomu tak i ve věci předmětné exekuce. Výtka tak byla žalobci udělena za to, že povinný by mohl mít majetek, který nemá a exekutor se spokojil pouze s jedním zdrojem této informace (tj. ze zprávy od zdravotní pojišťovny).

5. Pokud exekutor má postupovat v souladu s ustanovením § 46 exekučního řádu rychle a účelně a dbát ochrany práv účastníků řízení i třetích osob (což mj. znamená nezvyšovat náklady exekuce zbytečnými úkony) je naprosto samozřejmé, že se exekutorovi nepodaří zjistit veškerý majetek povinného, neboť na druhé straně stojí většinou nespolupracující povinný. Takové nezjištění však nemůže být nedostatkem v jeho činnosti, pokud nebyl exekutor v dané oblasti absolutně pasivní. V daném případě však exekutor příjmy povinné prověřil s negativním výsledkem, a proto nebyl důvod cokoliv prověřovat dále a zvyšovat tak náklady exekuce.

6. K druhému vytýkanému skutku žalobce uvedl, že šlo o způsob zaznamenání informace vykonavatele z výjezdu. Jde o formu úředního záznamu nazvaného „*protokol o úkonu*“. Podle názoru žalobce jde však o úřední záznam bez jakékoliv předepsané formy. Jediné, nad čím by bylo možné spekulovat, je nevhodné pojmenování (standardně používaný program pro exekutory však podle žalobce nemá ani jinou vhodnou šablonu), to však nemůže být bráno jako nedostatek v činnosti. Vytýkaný dokument je záznam vykonavatele, který na místě byl zjištěn nějaké informace, neprováděl však soupis. Jde de facto o elektronickou zprávu.

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně namítl, že nemá právní subjektivitu resp. právní osobnost a nemůže tedy jednat před soudem, nemůže být pasivně legitimován.

8. K tvrzenému charakteru postupu dohledového orgánu podle ustanovení § 7a exekučního řádu žalovaný uvedl, že písemná výtka postihuje jednání exekutora, jež nedosahuje intenzity kárného provinění, a představuje určité upozornění na to, že toto

jednání je nesprávné. Smyslem udělení výtky je toliko upozornit na nesprávnost jednání, která má tak výrazně preventivní, nikoliv sankční charakter. Vytčení pochybení má i metodický charakter, je vyjadřován názor dohledového orgánu ohledně zjištěných nedostatků stejně tak, jako ministr spravedlnosti vyjadřuje svůj názor v kárné žalobě, který se sám o sobě nedá charakterizovat jako zásah do práv soudního exekutora. Dalším dohledovým orgánům je vytčení pochybení soudních exekutorů zasíláno z důvodu, aby nedocházelo k opakovanému vytýkání pro táz pochybení, neboť není ojedinělou praxí stěžovatelů, že se zároveň obracejí na všechny dohledové orgány. Vytčení rozhodně není trestajícím quasi rozhodnutím. Vytčení tudíž nemůže dehonestovat žalobce ve velkém rozsahu, jak tvrdí. Zákon ani jiný právní předpis nestanoví, že by vytčení pochybení mělo být zohledňováno jako kárný delikt a opakované udělení výtek vést k odvolání soudního exekutora. Vytčení pochybení soudního exekutora není také zákonným předpokladem pro podání návrhu na zahájení kárného řízení ministrem spravedlnosti a nemůže být ani vodítkem pro rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, zda soudní exekutor naplnil skutkovou podstatu kárného provinění. Vytčení nelze považovat ani za quasi rozhodnutí, neboť jím nejsou založena, změněna, zrušena či závazně určena práva či povinnosti soudního exekutora. Stejně tak vytčení nepředstavuje negativní zásah do sféry soudního exekutora.

9. Dále žalovaný namítl, že podaná žaloba je co do tvrzeného dotčení v právech neurčitá, není vůbec zřejmé, na jakých právech by měl být soudní exekutor zkrácen a jaká by mu měla vzniknout újma. Z hlediska funkcionálního vykonávají soudní exekutoři státní moc. Dle ustanovení § 28 exekučního řádu jsou úkony exekutora považovány za úkony soudu. Vytčení drobných nedostatků se týkalo činnosti soudního exekutora jako představitele moci soudní. Vykonává-li exekutor funkce, které by jinak byl povinen vykonávat stát, není a nemůže být při jejich výkonu chráněn základními právy jako fyzická osoba, nýbrž požívá ochrany jako veřejný činitel. Ze shora uvedeného podle žalovaného plyne, že vytčení drobných nedostatků, nelze kvalifikovat jako zásah do práv soudního exekutora způsobující újmu.

10. K věci samé žalovaný uvedl, že se dne 1. 8. 2013 obrátila na Ministerstvo spravedlnosti paní [REDAKCE] se stížností na nečinnost žalobce v řízení vedeném pod sp. zn. 098 EX 2018/06, v němž mimo jiné namítala, že za celou délku řízení, kdy exekuce byla nařízena již v roce 2006, vymohl pouze „pár tisícovek“ a v této souvislosti upozornila na skutečnost, kterou sama zjistila, a to, že povinná [REDAKCE] pracuje jako prokuristka obchodní společnosti HYPO STAR a.s. Žalovaný dle výpisu z obchodního rejstříku zjistil, že povinná [REDAKCE] v předmětné obchodní společnosti pracuje jako prokuristka již ode dne 28. 4. 2011. Dle vyjádření soudního exekutora ze dne 2. 10. 2013 zbývalo v předmětném exekučním řízení vymoci 178 000,-Kč. Ze strany soudního exekutora, jak plyne z protokolu o úkonu, byly dohodnuty splátky 1000 Kč měsíčně. Z předloženého exekučního spisu bylo zřejmé, že nebyly provedeny žádné lustrace majetku povinných nejméně od ledna 2013. Způsob provedení exekuce určuje soudní exekutor, rozhodnutí však nemůže učinit svévolně, způsob provedení exekuce závisí i na povaze vymáhané pohledávky, v tomto případě tedy pohledávky peněžité. Soudní exekutor je tedy povinen zjišťovat informace o majetku povinného, aby mohl postupovat v intencích ustanovení § 58 exekučního řádu, které mimo jiné stanoví, že nebrání-li to účelu exekuce, provede se exekuce ukládající zaplacení peněžité částky

příkázáním pohledávky, srážkami ze mzdy a jiných příjmů, správou nemovité věci, pozastavením řidičského oprávnění nebo zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitých věcech. Pokud způsoby provedení exekuce podle věty třetí nepostačují k uhrazení vymáhané peněžitě pohledávky, jejího příslušenství, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, provede se exekuce ukládající zaplacení peněžitě částky prodejem movitých věcí a nemovitých věcí nebo postižením závodu. Rozhodnutí o provedení exekuce srážkami ze mzdy či jiných příjmů tedy zákon staví mezi prioritní způsoby provedení exekuce. Smyslem exekučního řízení je pouze jeden, a to aby pohledávka oprávněného byla vymožena co nejefektivněji, tedy co možná v největším rozsahu, a v co možná nejkratším časovém úseku. Lustrace mzdy, resp. jiných příjmů povinného, je tedy nezbytná v situaci, kdy po téměř 8 letech vedené exekučního řízení vymohl soudní exekutor pouze 30 500 Kč, a zbývalo vymoci 178 000 Kč, jak sám uvedl ve vyjádření ze dne 2. 10. 2013. Žalovaný poukázal na to, že žalobce ve svém vyjádření ze dne 6. 8. 2013 uvedl, že je pravdou, že prokuru ve společnosti HYPO STAR a.s. nenašel s tím, že neexistuje žádné propojení mezi exekutory a soudy, z kterého by mohli exekutoři automaticky zjišťovat informace z obchodních rejstříků.

11. Žalovaný je toho názoru, že vzhledem ke stavu exekučního řízení žalobce neučinil všechny kroky k tomu, aby měl najisto postavenou majetkovou situaci povinné [REDAKCE], když nezjistil dotazem u obchodní společnosti HYPO STAR a.s., zda byla povinná odměňována za práci prokuristky, kterou vykonávala od 28. 4. 2011 do 25. 9. 2013. Zpráva od zdravotní pojišťovny ze dne 1. 7. 2011 podle žalovaného sama o sobě nemůže být dostatečným zjištěním o tom, zda povinná byla za práci prokuristky odměňována či nikoliv.

12. Pokud jde o druhé vytýkané jednání, žalovaný zdůraznil, že písemnost byla přímo nazvána protokol o úkonu; kdyby se jednalo o úřední záznam, jistě by byla nazvána úřední záznam. Z obsahu úkonu plyne, že v průběhu jednání byly dohodnuty splátky, čili byla uzavřena dohoda mezi soudním exekutorem a povinnou. Ustanovení § 2 prováděcí vyhlášky stanoví, že o každém úkonu provedeném v rámci exekuční činnosti sepiše exekutor protokol, uzavření dohody o splátkách je právním úkonem. Ustanovení § 2 prováděcí vyhlášky pak stanoví obligatorní náležitosti protokolu.

13. Městský soud v Praze (dále též „*městský soud*“) poté ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 12. 6. 2015, č. j. 10 A 76/2014 - 33. Určil, že výtku ministerstva spravedlnosti je nezákonný zásah (výrok I.) a žalovanému výrokem II. přikázal obnovení stavu před zásahem do práv žalobce.

14. Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalovaného rozsudkem ze dne 27. 11. 2015, č. j. 4 As 173/2015 - 31 rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Neztotožnil se s městským soudem v názoru, že ochrany před uloženou výtkou bylo lze se domoci žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle ustanovení § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“). Nejvyšší správní soud naopak vyslovil, že výtku za drobné nedostatky v exekuční a další činnosti exekutora, drobné nedostatky v činnosti exekutorského kandidáta nebo exekutorského koncipienta nebo drobné poklesky v chování, lze napadnout žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.

15. Žalobce proto v návaznosti na výzvu městského soudu ze dne 12. 1. 2016, č. j. 10 A 76/2014 – 63 upravil žalobu tak, že výtka napadá žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 65 a násl. s. ř. s.

16. Žalovaný následně v dalším vyjádření k žalobě ze dne 10. 2. 2016 namítl, že žalobce resp. jeho exekutorský kandidát v přípisě ze dne 6. 8. 2013 výslovně uvedl, že prokuru nenašel a poukázal na to, že neexistuje propojení mezi exekutory a soudy, z kterého mohli exekutoři zjišťovat informace z obchodních rejstříků. Žalovaný uvedl, že žalobce mohl tento údaj zjistit z obchodního rejstříku v úkonu, který by trval jen několik vteřin. Poukázal na to, že pokud by žalobce tento úkon učinil, zjistil by, že povinná byla odměňována, tento příjem mohl postihnout a tím přispět k uspokojení pohledávky. Za situace, kdy v době vytčení těchto pochybení exekuční řízení trvalo již téměř sedm let, podle žalovaného nelze takový postup žalobce shledat pečlivým a svědomitým. Žalovaný zdůraznil, že na funkci prokuristky, kterou povinná vykonávala, upozornila žalobce oprávněná ve své stížnosti, která byla žalobci doručena dne 6. 8. 2013.

17. Dále žalovaný uvedl, že z protokolu o úkonu provedeného dne 3. 12. 2012 založeného v exekučním spise je zcela zřejmý obsah úkonu. Navštívení byli povinni s [REDAKCE], byla zjištěna jejich telefonní čísla, byly dohodnuty splátky ve výši 1.000 Kč měsíčně. Žalovaný je toho názoru, že šlo o úkon podřaditelný pod výkon exekuční činnosti, v daném případě šlo o místní šetření. O takovém úkonu musí být podle názoru žalovaného sepsán protokol s podstatnými náležitostmi podle ustanovení § 2 prováděcí vyhlášky. Dále je žalovaný toho názoru, že výtka nemá sankční, ale preventivní charakter. Nezakládá podle názoru žalovaného překážku věci rozsouzené, ostatně žalovaný je taktéž toho názoru, že výtka není rozhodnutím, které by zakládalo, měnilo, zrušilo či závazně určilo práva a povinnosti soudního exekutora.

18. Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. 3. 2018, č. j. 10 A 76/2014 – 79 přerušil řízení o žalobě, neboť zjistil, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu posuzoval pro věc stěžejní otázku, zda výtka mj. udělená podle ustanovení § 7a exekučního řádu je rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 s. ř. s. nebo má být soudní ochrana proti takové výtce poskytnuta žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle ustanovení § 82 s. ř. s. Po odpadnutí této překážky, kdy rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve věci rozhodl usnesením ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016 – 41 s tím, že výtka je rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. a lze se proti ní bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, městský soud na základě usnesení ze dne 28. 8. 2018, č. j. 10 A 76/2014 – 81 pokračuje v řízení.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Ze správního spisu vedeného žalovaným k napadené výtce zjistil městský soud následující pro věc relevantní skutečnosti.

20. Žalobce byl pověřen výkonem exekuce usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 23. 10. 2006, č. j. 62 Nc 6789/2006 – 10, žalobce vedl exekuci pod sp. zn. EX 02018/06. Povinná [REDAKCE] u žalovaného podala dne 1. 8. 2013 stížnost na

žalobce. V závěru této stížnosti uvedla, že zjistila, že povinná je prokuristkou u společnosti HYPO STAR, a.s. Z několika výpisů z obchodního rejstříku založených ve spisu poté vyplývá, že povinná skutečně byla zapsána jako prokuristka této společnosti v období od 28. 4. 2011 do 25. 9. 2013; dne 25. 9. 2013 byla zapsána jako předsedkyně představenstva této společnosti.

21. K obsahu stížnosti se žalobce (v návaznosti na vyzvání žalovaného ze dne 5. 8. 2013) vyjádřil dne 6. 8. 2013 tak, že povinná svůj dluh splácí s tím, že v posledním roce činí splátky 1.000 Kč měsíčně. Dále žalobce uvedl, že povinný [REDAKCE] je dlouhodobě na úřadu práce, k povinné [REDAKCE] žalobce poté poněkud nesrozumitelně konstatoval, že „*má v evidencích u zaměstnavatele osobu uvedena společnost nefunkční od roku 2001.*“ Žalobce rovněž připustil, že prokuru u povinné nezjistil, podotkl však, že tuto informaci nezjistil ani od oprávněné, která touto informací disponovala, když ji uvedla ve stížnosti. Taktéž žalobce uvedl, že u povinných byla provedena mobiliární exekuce dne 29. 11. 2012 a vykonavatel zde nenašel žádný zpeněžitelný majetek.

22. Žalovaný později požádal dne 18. 9. 2013 o vyjádření žalobce k otázkám 1) kolik bylo doposud na pohledávku oprávněné vymoženo, konkrétně kdy, kolik bylo doposud oprávněné vyplaceno a kdy a kolik zbývá vymoci, 2) zdali žalobce nyní prověřil, zda povinná paní [REDAKCE] je odměňována za činnost prokuristky v obchodní společnosti HYPO STAR a.s. a s jakým výsledkem.

23. Žalobce dne 2. 10. 2013 na tyto dotazy odpověděl, že oprávněné bylo v 7 převodech převedeno 23.000 Kč a zbývá vymoci 178.000 Kč, poslední převod proběhl 30. 9. 2013, v době převodu bylo vymoženo celkem 30.500 Kč. K druhé otázce žalobce odpověděl, že k odměňování prokuristy může docházet ve více formách, případně k odměňování nemusí docházet vůbec. Zdůraznil, že prověřil a opakovaně prověřuje, zda je povinný v pracovním či obdobném vztahu, což se neprokázalo (lustrace ČSSZ a zdravotní pojišťovny). S ohledem na to, že povinná přestala být prokuristkou a stala se předsedkyní představenstva, plánoval žalobce prověřit v horizontu 2-3 měsíců, zda je placena přímo jako zaměstnanec, či její vyplácena odměna člena představenstva.

24. Výpis elektronického spisu žalobce sp. zn. EX 02018/06 založený ve spisu obsahuje evidované mj. odpovědi na součinnosti ze dnů 24.6. - 15. 8. 2011, 6. 4. 2012 – 25. 6. 2012, pod položkou 25 je zde uveden dokument „*protokol o úkonu*“ ze dne 29. 11. 2012.

25. Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 3. 2014, č. j. MSP – 524/2013-OSD-ENA/12 vytkl žalobci, že v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 098 Ex 2018/06 oprávněné [REDAKCE]

- neučinil všechny kroky k tomu, aby měl najisto postavou majetkovou situaci [REDAKCE], konkrétně nezjistil dotazem u obchodní společnosti HYPO STAR a.s., zda byla povinná odměňována za práci prokuristky, kterou vykonávala od 28. 4. 2011 do 25. 9. 2013
- v protokolu o úkonu na č. l. 25 ze dne 3. 12. 2012 nejsou označeni oprávnění a povinní, čas úkonu, jména a příjmení přítomných osob a jména přítomných účastníků, protokol není podepsán zaměstnancem soudního exekutora a přítomnými účastníky.

26. O věci samé uvážil Městský soud v Praze následovně. Jak již bylo uvedeno výše, rozšířený senát v usnesení ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016 – 41 vyložil, že výtka podle ustanovení § 30 odst. 3 zákona státním zastupitelství, ve znění účinném od 1. 3. 2002 (s tím, že povahu výtky je za stávající právní úpravy nutno vykládat shodně pro státní zástupce, soudce, notáře i soudní exekutory), je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Soudní ochrana proti této výtce proto musí být poskytnuta formou žaloby proti tomuto rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s.

27. Východiskem pro tento závěr bylo, že výtka podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství (stejně tak podle § 88a zákona o soudech a soudcích, § 47 notářského řádu a § 7a exekutorského řádu) určitou kvalifikovanou – byť zcela minimální – formu vyžaduje. Rozšířený senát konstatoval, že v opačném případě by se totiž zcela setřel rozdíl mezi výtkou udělovanou podle shora uvedených profesních předpisů a čistě neformálními manažerskými nástroji v užším smyslu. O ústní výtce musí existovat písemný záznam o jejím udělení; v obou případech musí být vymezen skutek (včetně jeho právního posouzení) a alespoň stručné odůvodnění; výtka je vydávána (udělována, ukládána) v rámci určitého formalizovaného postupu, v němž jsou respektovány základní zásady činnosti správních orgánů dle § 2 až 8 správního řádu (rozšířený senát zde poukázal, že základní zásady správního řízení se podle ustanovení § 177 správního řádu vztahují i na případy, v nichž zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje) – státní zástupce, soudce, notář nebo soudní exekutor zejména musí dostat prostor k vyjádření; výtka je samostatně zadokumentována a rozhodnutí (záznam) o jejím udělení jsou založena do osobního, případně jiného spisu.

28. Ze zásad, které správní řád jmenuje v ustanoveních § 2 – 8, poukazuje městský soud nyní zejména na zásadu materiální pravdy podle ustanovení § 3. Podle této zásady platí, že „*nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2*“. Ochranu práva účastníka na spravedlivý proces zase obsahuje ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu, podle něhož „*správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy*“.

29. Podle ustanovení § 7a exekučního řádu drobné nedostatky v exekuci a další činnosti exekutora nebo drobné poklesky v chování ministerstvo, Komora nebo předseda okresního soudu (tj. orgány státního dohledu nad činností exekutorů) exekutorovi písemně vytkne. Vzhledem k tomu, že výtku žalobci udělil skutečně žalovaný jakožto orgán dohledu je zřejmé, že je v tomto sporu nadán pasivní legitimací.

30. Žalovaný žalobci jako první pochybení vytkl, že v probíhající exekuci dotazem nezjistil u obchodní společnosti HYPO STAR a.s., zda byla povinná odměňována za práci prokuristky, tedy neučinil všechny kroky k tomu, aby měl postavenou najisto majetkovou situaci povinné. Toto jednání žalovaný hodnotil jako jednání v rozporu s ustanovením § 46 odst. 1 exekučního řádu a čl. 5 Pravidel, a to tím, že v důsledku jeho postupu nebylo šetřeno právo oprávněné, aby její pohledávka byla uspokojena co nejefektivněji, v co možná nejkratší době a v co možná největším rozsahu. Podle ustanovení § 46 odst. 1 exekučního řádu ve znění účinném ke dni vytýkaného jednání pověřený exekutor

postupuje při provádění exekuce rychle a účelně; při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem. Podle čl. 5 odst. 1 Pravidel ve věcech, v nichž byl soudem pověřen provedením exekuce nebo při výkonu další činnosti, postupuje exekutor vždy nezávisle, svědomitě a pečlivě.

31. Skutečnost, že žalobce nezjistil, že povinná [REDAKCE] byla prokuristkou uvedené společnosti, sporná není a sporné není ani to, že k šetření této skutečnosti nepřistoupil žalobce ani poté, co se o ní dozvěděl ze stížnosti oprávněné. Sporná je však otázka, zda nezjištění této skutečnosti v projednávané věci je nedostatkem při výkonu exekuční činnosti žalobce.

32. Jak vyplývá ze spisu žalovaného, exekuce proti povinným byla zahájena v roce 2006. Povinná byla zapsána jako prokuristka s účinností ode dne 28. 4. 2011 až do 25. 9. 2013. Žalovaný zde příležitostně poukázal na to, že zjistit takovou skutečnost bylo možno „ručně“ (osobně prováděnou) lustrací ve vyhledávací obchodního rejstříku. Byť je obecně na žalobci, aby přijal taková personální a organizační opatření, aby exekuce byly efektivní a snáze se dosáhlo jejich účelu i taková činnost má své limity. Protože skutečnosti ve veřejném rejstříku nezapsané jedním dnem mohou být účinně zapsány dnem následujícím, žalobce by však takovou lustraci musel u všech povinných ve všech exekucích provádět prakticky neustále. Za pravdu je proto třeba dát žalobci v tom, že pokud není vyhledávání těchto skutečností automatizované, jejich operativní zjištění je obtížné. Pominout nelze ani to, že i sama oprávněná [REDAKCE] tuto skutečnost (patrně lustrací) zjistila a oznámila jiným osobám až v roce 2013. Podle spisového materiálu se tak stalo v rámci stížnosti podané dne 1. 8. 2013 u žalovaného. To přestože oprávněná osoba byla srozuměna s tím, že každou informaci o majetku či zaměstnání povinných může předat exekutorovi sama – spis žalovaného obsahuje řadu podnětů či sdělení od žalobce učiněných k oprávněné, ze kterých vyplývá, že za celou dobu provádění exekuce byla oprávněná opakovaně na vhodnost takové součinnosti žalobcem upozorněna. V neposlední řadě právě z exekučního spisu vyplývá, že v období, kdy již povinná byla vedena v obchodním rejstříku jako prokuristka, učinil žalobce několik dotazů na součinnost (ve dnech 24.6. - 15. 8. 2011, 6. 4. 2012 - 25. 6. 2012). Žalobce v rámci těchto dotazů přitom nezjistil ani u České správy sociálního zabezpečení či u zdravotních pojišťoven, že by povinná byla vedena jako pojištěná osoba (tj. že by od zaměstnavatele dostávala odměnu, z níž by bylo pojistné odváděno). Městský soud má potom za této situace pochybnosti, zda by žalobce vůbec mohl na základě dotazu ve společnosti, v níž povinná zaujala významnou řídicí roli, úspěšně zjistit, zda povinná pobírala odměnu, kterou by bylo možno exekučně postihnout.

33. Samotný výmaz prokury povinné z obchodního rejstříku byl učiněn dne 25. 9. 2013 tj. jen krátce po podání stížnosti (podána dne 1. 8. 2013) a během jejího šetření (ukončeno výtkou ze dne 13. 3. 2014). Žalobce tak prakticky neměl ani větší časový prostor na jemu nově známou skutečnost reagovat. To, že provedl případnou výši odměny za výkon nově zapsané funkce povinné - člena představenstva, žalobce přitom uvedl ve vyjádření ze dne 2. 10. 2013.

34. Městský soud shrnuje, že pokud zároveň ze zjištění žalovaného nevyplývá, že povinná v příslušné době nějakým příjmem z této činnosti disponovala, za uvedených okolností samotná skutečnost, že žalobce neprovedl zjištění u příslušné obchodní

společnosti, ještě k závěru o porušení ustanovení § 46 odst. 1 exekučního řádu nepostačuje. Z rozhodnutí poté nijak není zřejmé, jaký vliv na rychlost a efektivitu exekučního řízení jako na zájem chráněný uvedeným ustanovením, mělo vytýkané opomenutí žalobce a to za okolností výše rekapitulované situace ohledně vymáhání pohledávky oprávněné.

35. Městský soud proto dal za pravdu žalobci v tom, že pouhá skutečnost, že nezjistil skutečnost vykonávání prokury a neprovedl dotaz na dotčenou společnost, zda povinná je za výkon prokury odměňována, sama o sobě nemůže zakládat porušení vytýkaného ustanovení § 46 odst. 1 exekučního řádu. V tomto směru soud shledal námitku žalobce důvodnou.

36. Pokud jde o druhý vytýkaný skutek, ve správním spisu je založena písemnost nazvaná „*Protokol o úkonu*“ ze dne 3. 12. 2012. Tato písemnost obsahuje text „*Pov. navštívení na adr. M., L., povinná nezaměstnána, MM dcery pov., tel. povinný P. XXX XXX XXX, P. XXX XXX XXX, dohodnuty splátky 1tis od 12/2012, složenka vz. ponechán.*“ Obsahem protokolu je poté informativní zápis o skutečnostech zjištěných na místě. Z něj samotného nelze ani shledat, že obsahem „jednání“ na místě mělo být právě i sjednání splátek – záznam pouze hovoří o tom, že blíže neurčeným způsobem byly sjednány od prosince 2012 splátky. Žalovaný je toho názoru, že šlo o úkon v rámci exekuční činnosti, o němž měl být sepsán protokol splňující náležitosti podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 418/2001 Sb. Tento svůj postoj žalovaný odůvodňuje tím, že podle něj šlo o místní šetření a tedy o výkon exekuční činnosti.

37. Z obsahu samotného listiny však podle názoru městského soudu není nijak zřejmé, že by byla na místě konána nějaká činnost podřaditelná pod pojem výkonu exekuční činnosti podle hlavy třetí exekučního řádu. Městský soud si je vědom toho, že žalobce ve vyjádření ze dne 6. 8. 2013 uvedl, že u povinných byla dne 29. 11. 2012 provedena mobiliární exekuce. Z uvedené listiny však rozhodně nevyplývá, že by měla být protokolem např. právě o této exekuci (srov. text „*pov. navštívení, složenka ponechán*“ – zvýraznění provedl soud). Oproti tomu žalovaný, krom toho, že k obsahu listiny zaujal výše uvedený postoj, ani ve výtce blíže nerozvádí, jaká byla povaha úkonu, který měl být touto listinou zaznamenán, co mělo být jeho obsahem a dále např. zda a jaké další okolnosti a skutečnosti se ještě k tomuto úkonu vztahují. Ani ze žalovaného spisu a šetření žalovaného tedy není zřejmé, v jaké situaci a za jakých okolností byla tato listina vyhotovena.

38. Spis žalovaného vedený k šetření stížnosti navíc obsahuje pouze dvě vyjádření žalobce – ze dne 6. 8. 2013 a ze dne 2. 10. 2013 – učiněné na základě výzev žalovaného k součinnosti ze dne 5. 8. 2013 a 18. 9. 2013. V prvním vyjádření se žalobce vyjádřil ke stížnosti jako takové, v tom druhém poté zodpověděl dodatečně položené otázky žalovaným, ani jedna se však vytýkaných nedostatků v protokolu netýkala. Ze žalovaného spisu proto nevyplývá, že by žalovaný vůbec umožnil žalobci, aby se k této listině vyjádřil a hájil svůj postup.

39. V souhrnu městský soud je toho názoru, že ve spisu žalovaného absentují zásadní skutková zjištění k závěru, že tato listina měla být nesprávně vyhotoveným protokolem o úkonu. Za těchto okolností není důvodná výtka žalovaného, že písemnost postrádá

náležitosti protokolu o úkonu v rámci exekuční činnosti, neboť z vylicených okolností věci není vůbec zřejmé, jaký úkon v rámci exekutorské činnosti měl být učiněn.

40. Ze všech těchto důvodů dospěl městský soud k závěru, že výtky, tak jak byla žalovaným formulována, nemá oporu ve skutkových zjištěních obsažených ve správním spisu. Zde žalovaný postupoval v rozporu se zásadou materiální pravdy podle ustanovení § 3 správního řádu, když neúplně zjistil skutkový stav ve vztahu k oběma vytýkaným pochybením. Žalovaný rovněž v řízení postupoval procesně vadně v rozporu se zásadou práva na spravedlivý proces podle ustanovení § 4 správního řádu, když neumožnil žalobci vyjádřit se k povaze vytýkaného písemnosti.

41. Za těchto okolností městský soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného – výtky – je zatíženo vadami řízení, spočívající v nedostatku skutkových zjištění. Podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. proto toto rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem (srov. ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s.) vysloveným v tomto rozsudku. Žalovaný tedy doplní skutková zjištění tak, aby posoudil, zda nečinnost žalobce při zjištění eventuální odměny za výkon funkce prokuristy společnosti obchodní společnosti HYPO STAR a.s. měla vliv na rychlost a efektivitu exekučního řízení vedeného pod sp. zn. EX 02018/06. Žalovaný dále doplní skutková zjištění o povaze písemnosti ze dne 3. 12. 2012 a umožní žalobci, aby se k povaze této písemnosti vyjádřil a hájil svůj postup.

42. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu proti žalovanému přísluší právo na náhradu nákladů řízení. Ty jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2000 Kč a náklady právního zastoupení. Ty jsou tvořeny odměnou právního zástupce podle § 7, § 9 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, za tři úkony právní služby /převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby (k tomuto úkonu soud zahrnul i opravu žaloby dne 21. 1. 2016 v návaznosti na výzvu městského soudu ze dne 12. 1. 2016), replika k vyjádření žalovaného/ po 3100 Kč a paušální náhradou hotových výdajů podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky za tři úkony právní služby po 300 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, městský soud zvýšil přiznanou odměnu o částku této daně - 2142 Kč. Celkem tak žalobci na náhradě nákladů řízení náleží částka 14.342 Kč (tj 2.000 Kč + 3 x 3100 Kč + 3 x 300 Kč + 2142 Kč).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDAKCE]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. ledna 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu